

İSTİKLAL MARŞI ORATORYOSU

1. KİŞİ:

Yenilmişti ordularımız, yıkılmıştı Anadolu,
Yıllarca süren savaşlarda göz yaşı dökmüştü analar,
Cephelerden dönmeyen, kınalı kuzularının ardından.
Ve çocuklar...
Babalarını sormaktan analarına,
Kaçırır olmuştu gözlerini analar, çocuklarından.
Gelmiyordu cephelerden babalar,
İşimiyordu çocuk yüzlerdeki gözler.

2. KİŞİ:

Cebren ve hile ile aziz vatanın bütün kaleleri zapt edilmiş.
Bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış.
Ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş

3. KİŞİ:

Ve sancak...
Ve al sancak...
Bu şafaklarda nazlı nazlı yüzen al sancak...
Ve korkuyordu bu şafaklarda yüzyıllardır
Nazlı nazlı yüzen al sancak
Korkuyordu... Korkuyordu... Korkuyordu
Bu şafaklarda,
Nazlı nazlı yüzen
Al sancak
Korkuyordu

KORO-BİRLİKTE

Korkma,sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak;
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak
O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak
O benimdir, o benim milletimindir ancak.

4. KİŞİ:

Ben kim miyim?
Ben Bitlis defterdarının hanımı.
Tarih kitapları öyle yazar beni.
Bir adımız bile yoktu, Cumhuriyet'ten önce.
Ama o da oldu sonra.
Evlatlar! Ben Maraş'ta çarpıştım düşmanla.
Hatta madalya bile aldım, en fazla yararlılık gösteren diye.
Kayabaşı mahallesindeydik.
Düşmanın hazırladığı sipere yaklaşarak, sekiz düşman öldürdüm.
Erkek elbisesi giyerek Kuva-i Milliye'ye katıldım.
Savaştım...
Vatan için herkes bir şeyler feda etti. Biz her şeyimizi!

5. KİŞİ:

Dört bir yanından memleketimin,
Yakıp yıkarak,silip süpürerek gelen çekirge sürüleri,
Şimdi Anadolu'daydı.
Türkün son kalesinde, son sığınağında.
Harap olmuş bahçeler, viran olmuş bağlar.
Bülbül ötmez, güller açmaz olmuştu.
Ve bayrak...
Kederliydi, düşünceliydi
Asıktı çehresi, çatıktı kaşları.

KORO-BİRLİKTE

Çatma, kurban olayım çehreni ey nazlı hilâl!
Kahraman ırkıma bir gül! Ne bu şiddet bu celâl!
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helâl
Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklâl!

6. KİŞİ:

Nasıl tutsak olurdu bu vatan?
Nasıl tutsak olurdu bu gök?
Nasıl tutsak olurdu bu dağ, bu taş, bu ova?
Nasıl tutsak olurdu bu gök altında
Bu vatanda, dağda, taşta, bu ovada yaşayan bu millet?

7. KİŞİ:

Ben Seyit Ali Çabuk.
Nam-ı değer Seyit Onbaşı.
Balkan Savaşı'na ve Çanakkale Savaşı'na katıldım.
Çanakkale'de topçu eri olarak bulundum.
Mecidiye Tabyası'nda görevliydim.
Boğazı bombalıyordu düşman.
Çatışma sırasında topun ağızına mermiyi veren vinç bozuldu.
Bunun üzerine ben de, 213 kiloluk mermiyi sırtlayarak topa yerleştirdim.
Ve ateşledim.
Mermi düşman gemisinin bacasından içeri girerek gemiye büyük hasar verdi.
Geminin mürettebatı gemiyi terk etti.
Bir gün sonra benden top mermisiyle resim çektirmem istendi.
Kendimi çok zorladım ama kaldıramadım mermiyi.
Ama şundan da eminim ki,
Yine savaş çıksa ben o mermiyi yine kaldırıram.
Vatan için herkes bir şeyler feda etti.
Biz her şeyimizi!

8. KİŞİ:

Tutsak edeceğini sanarak.
Bu vatani, bu milleti,
Topuyla, tankıyla, tüfeğiyle, donanmasıyla geldiler.

9. KİŞİ:

Geldikleri gibi giderler

KORO-BİRLİKTE

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner, aşarım.
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

10: KİŞİ:

Çelik medeniyetinin, çelik ruhlu insanları
Çelikten silahlarıyla geldiler.
Kimi yamyam, kimi Hindu, kimi bilmem ne bela.
Çelik ruhlarıyla ve çelik bedenleriyle,
Ölüm yağdırdılar, başımızdan aşağı.

11. KİŞİ:

Anadolu'nun mazlum evladının, tek silahı, iman dolu göğsüydü.
Yoktu başka hiçbir silahı, doğruydu.

12. KİŞİ:

Ama insandı.
Kalbi taşlaşmamıştı göğüs kafesinde.
Kendini yok etmek için gelmiş, canına kast eden,
Düşman askeri için de gözyaşı dökebilir,
Ve ekmeğini de bölüşebilirdi.

13: KİŞİ:

Çünkü insandı.
Sömürmez, yağmalamaz, talan etmezdi.
Ve bunlar için savaşmazdı.
Yaşamasını da bilirdi, adam gibi ölmesini de.
Adalet, vatan ve istiklal.
Yaşamak da, ölmek de,
Savaş da, barış da bunlar içindi.
Çünkü o, Anadolu'nun mazlum evladıydı.

14. KİŞİ:

Çelik medeniyetinin, çelik ruhlu insanları,
Çelikten silahlarıyla geldiler.
Kimi yamyam, kimi Hindu, kimi bilmem ne bela.
Çelik ruhlarıyla ve çelik bedenleriyle,
Ölüm yağdırdılar garbın âfâkından.

KORO-BİRLİKTE

Garbın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar,
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imanı boğar?
Medeniyet dediğin, tek dişi kalmış canavar.

15. KİŞİ:

Namus ve şeref diyarıydı bu diyarlar.
Namuslu ve şerefli insanlar yaşardı bu diyarlarda.
Herkes içindi.
Özgürlük, adalet, hürriyet.
Şimdiyse, dünyanın dört bir yanından,
Yurdumu kuşatmaya gelmişti, alçaklar!

16. KİŞİ:

Ben Nene Hatun.
Erzurum'da doğdum.
Tam 98 yıl yaşadım.
Sonra zatüre hastalığından veda ettim dünyaya.
Siz bakmayın benim bu halime.
Kurtuluş Savaşı'na katıldığımda oğlumu ve kızımı evde bırakmıştım.
Onlar belki o küçücük akıllarıyla anlamamışlardı,
Adını tarihe yazmak ne demek.
Evet, ben Nene Hatun'um.
Osmanlı-Rus Savaşı'nda Aziziye Tabyası'nda kahramanca çarpıştım.
Yıllar geçti.
Savaştan sonra, Amerikalı bir subay bana;
“ Bugün yine olsa yine gider miydin?” diye sordu.
“ Evet” dedim hiç düşünmeyerek.
O zamanki vazifemi yapmıştım.
Şimdi bu yaşıma rağmen, aynı hizmeti,
Hatta daha mükemmelini yapacak gücüm de var, heyecanım da, demiştim.
Evlatlar, vatan için herkes bir şeyler feda etti. Biz her şeyimizi!

17. Kişi:

Yurdumu,
kuşatmaya gelmişti,
alçaklar!

KORO-BİRLİKTE

Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma sakın.
Siper et gövdeni, dursun bu hayasızca akın.
Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın...
Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın

18. Kişi:

Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır!

19. Kişi:

Toprak eğer uğrunda ölen varsa vatandır!

20. Kişi:

"Ben, size savaşmayı değil ölmeyi emrediyorum!"

21. Kişi:

İtiraz etmediler,
Hayatlarının baharında,
Tomurcuk bir gonca gibi düştüler toprağın kara bağrına.
Kanlarıyla suladılar zafer çiçeğini,
Kana kana içtiler, zafer şerbetini.

22. Kişi:

Ben 15 Temmuz gecesi, düşmana ilk kurşunu sıkan şehit Ömer Halis Demir'im.
Ben babamın en küçük canı, babamın aslan kahramanıym.
Vatanım için can bulamak bir güne vermiştim.
Gökyüzünün yıldızlarını alıp, omuzlarına takan hain yüzler gördüm, o gece.
Ruhları yoktu.
Korkar mı, senin oğlun?
Korkmaz, korkmadım.
Baba, milletime söyle,
"Al bayrağın dalgalandığı her yerde biz varız."
Biz şehitler, vatanın daimi bekçileriyiz.
Vatan için herkes bir şeyler feda etti.
Biz her şeyimizi!

KORO-BİRLİKTE

Bastığın yerleri “toprak!” diyerek geçme, tanı;
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatani.
Sen şehit oğlusun, incitme, yazıktır atanı:
Verme, dünyaları alsan da, bu cennet vatani.

23. KİŞİ:

Sanmıştı ki tek dişi kalmış canavar.
Sahipsizdi bu topraklar.
Elini kolunu sallayarak gelecek,
Şehit kanlarıyla sulanmış bu topraklara sahip olacak.
Sanmıştı ki, kalmamıştı bu cennet vatanın uğruna feda olacak.

KORO-BİRLİKTE

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda.
Şüheda fışkıracak toprağı sıksan, şüheda!
Canı, cânanı, bütün varımı alsın da Hüda,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda.

24. KİŞİ:

Düşman çizmeleri mi, çiğneyecekti bu vatani?
Nâmahrem eller mi dokunacaktı mabedimin göğsüne
Dinin temeli olan ezanlar susacak mıydı
Memleketimin göğünde

KORO-BİRLİKTE

Ruhumun senden , İlâhi, şudur ancak emeli:
Değmesin mabedimin göğsüne nâmahrem eli.
Bu ezanlar -ki şahâdetleri dinin temeli-
Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli.

25. KİŞİ:

Ey kanıyla bu toprağı vatanlaştıran asker,
Ey gözlerin ışığı,
Gönüllerin baharı,
Tende can, tarihte şan,
Ezelden er oğlu erler,
Ölümsüz milletimin, ölümsüz çocukları.

KORO-BİRLİKTE

O zaman bin secde eder-varsa- taşım,
Her cerîhamdan, İlahi, boşanıp kanlı yaşım,
Fışkırır ruh-ı mücerred gibi yerden na'şım;
O zaman yükselerek arşa değer belki başım.

26. Kişi:

Ben ..... öğrencisi .....

Ben Çanakkale'de Seyitonbaşi.

Ben Kınalı Hasan.

Ben Halime avuşum, şerife Bacı 'nin torunu.

Ben 15 Temmuz'da Ömer Halis Demir'im.

Ben Artvin'de şehadet şerbeti içen Yunus'um.

Adım ne olursa olsun,

Ben, bu vatani, kanımın son damlasına kadar koruyacak,

Bu şanlı bayrağı, sonsuza kadar göklerde nazlı nazlı dalgalandıracak,

Kahraman Türk milletinin, kahraman evladiyim.

KORO-BİRLİKTE

Artık ebediyen dalgalanmalı bayrak.

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl!

Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl,

Ebediyen sana yok, ırkıma yok, izmihlâl:

Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklâl!